

На зададения му въпросъ Пешевъ започналъ да вникери и дори да се обижда, като казалъ:

— Това не го приемамъ, кади ефенди.

— Като не го приемашъ, защо ти бѣха револверитѣ?¹⁾

Поставенъ на тѣсно отъ тоя въпросъ на кадията, Пешевъ възразилъ:

— Азъ съмъ търговецъ човѣкъ: и пепель да намѣря, и нея ще купя, защото и тя струва пари.

Съ тоя отговоръ Пешевъ е искалъ да каже, че ги е купилъ за печалба.

На въпроса на Кадията: отъ гдѣ ги е купилъ, Пешевъ казалъ, че ги е купилъ въ Търново, ва да спечели нѣкоя друга пара, понеже му се паднали на смѣтка

На тоя Пешевъ отговоръ, обаче Кадията възразилъ твърде хитроумно:

— Като си ги купилъ за печалба, защо ги давашъ на другитѣ безъ пари?

На това Пешевъ отговорилъ:

— Никому не съмъ давалъ револвери, кади ефенди.

— Ами кой даде оржие на Иванчо Преснаковъ, да го предаде на Петра Мариновъ?

Пешевъ, макаръ и да разбралъ отъ думитѣ на Кадията, че неговата бунт. роля е била вече разкрита, продължавалъ да отрича; обаче, Кадията веднага пратилъ да повикатъ Петра Маринова, който като дошелъ, безъ стѣснение призналъ, че получилъ отъ Иванчо Преснаковъ една сабя и тенекия, които били предадени на последния отъ Пешева.

Петъръ Мариновъ призналъ още предъ Кадията, че самъ той си билъ приготвилъ по рано пушка и щикъ.

И следъ тѣзи категорични думи на П. Маринова, Пешевъ отказалъ да е давалъ каквото и да било оржие.

Когато, обаче Кадията посочилъ на Пешева покаявнията на братя Воденчарови,²⁾ скрепени съ подписа имъ, какво, че санджкътъ съ военнитѣ принадлежности е билъ на Пешева, а не тѣхнѣ, тогава последниятъ, безъ да посочи на други лица, поелъ всичката отговорностъ върху себе си, като заявилъ, че всички патрони, фишеци, калпаци и пр., намѣрени въ сандъка на братя Воденчарови, както и чантата съ револверитѣ сѣхъ негови.

Отъ тоя моментъ Пешевъ се силно компрометиралъ

¹⁾ Касае се за куленигъ отъ Пешева въ Търново револвери и намѣрени по-сетне въ богатозското ханѣ на Петя Чобана.

²⁾ Последните, притиснати при разпита, за да отхвърлятъ отъ себе си отговорността казали, че намѣреното оржие въ хана на Петя Чобана, както и тѣхното сандъче съ военни принадлежности, били на Ст. Пешевъ. Това тѣ сторили съ убеждение, какво че последниятъ не щѣлъ да бжде заловенъ; пъкъ дори и да билъ — щѣлъ да поеме всичката отговорностъ върху себе си — както и станало.